

[Kristen Østergaard.]

mange år. Det kan ikke afvises, at netop også disse omend små forslag, hvis de imod forventning skulle blive gennemført, vil give et yderligere bidrag til denne negative og uproduktive udvikling.

Forslagene rammer kun udenlandske turister, siges det. Ja vel, men har det slet ikke strejft forslagsstillerne, at momsens indførelse den 3. juli i sig selv er et hårdt slag imod turismen, imod de udenlandske turister, som vi dog til syvende og sidst betragter som særdeles velkomne her til landet? Jeg kan ikke se rettere, end at rent psykologisk kan tidspunktet for fremsættelsen af sådanne forslag ikke være mere uheldigt valgt, for det er jo medvirkende til, at det giver en del af turismen et dobbeltslag.

Jeg har lige til sidst nogle enkelte spørgsmål til forslagsstillerne; det er spørgsmål, jeg har formuleret ud fra den betragtning, at jeg egentlig ikke regnede med, at forslagene skulle nyde fremme i et udvalg; det er der imidlertid nu bebudet forslag om. Jeg ville egentlig have spurgt: er en sådan fisketegnsordning i de andre nordiske lande gensidig, således at andre nordiske landes turister er fritaget? Det var første spørgsmål. Derefter vil jeg spørge, om der kan angives noget om, hvordan man har fundet frem til det skønnede antal på 50.000 turistlystfiskere. Og så vil jeg spørge, om de skandinaviske lystfiskere er inkluderet i dette antal, og i bekræftende fald hvor stor en part af de 50.000 disse skandinaver udgør.

Venstre kan som sagt ikke medvirke til lovforslagenes fremme, men jeg skylder at sige, at der i venstres gruppe er undtagelser fra denne opfattelse.

H. C. Toft: Af de bemærkninger, som fiskeriministeren fremkom med, og af dem, venstres ordfører nu fremførte, fremgår det jo, at det ikke er mere end et par år siden, at folketinget i et folketingsudvalg behandlede spørgsmålet om indførelse af fiskeritegn, og at man dengang var enig om, at tiden ikke var inde dertil. Jeg kan sige

til forslagsstillerne, at det konservative folkeparti heller ikke finder, at de forslag, der her er fremsat, er realistiske.

Når forslagsstillerne siger, at udlændingene skal betale for disse fisketegn, så anser jeg det for ganske umuligt at administrere. Hvis man går langs de danske kyster på områder, hvor der er mange lystfiskere, hvor man til tider måske kan finde op til flere hundrede, vil man møde svenskere, nordmænd, hollændere, tyskere og danskere mellem hinanden, og det vil være ganske umuligt at kontrollere deres nationalitet og afgøre, hvem der skal betale. Hvor mange opsynsmænd skulle der ikke til for at kontrollere det? Jeg anser opgaven for ganske håbløs. Hvis forslagsstilleren derimod havde stillet forslag om, at alle skulle betale fisketegn, så havde man dog en vis regel at gå efter.

Jeg vil derfor gerne sige til forslagsstilleren, at jeg finder det ikke rimeligt at gennemføre de lovforslag, der her er fremsat, ingen af dem. Jeg kan i øvrigt henvise til de bemærkninger, både fiskeriministeren og hr. Kristen Østergaard fremkom med. Jeg kan altså her konstatere, når jeg hører fiskeriministerens bemærkninger og forslagsstillerens bemærkninger, at disse forslag ikke har været fremlagt i det røde kabinet, men at venstre, det konservative folkeparti og fiskeriministeren stort set er enige.

Erik Hansen: I de foreliggende forslag til lovændringer er der ting, der må møde positiv interesse. Jeg tænker her på den del, der omfatter ophjælpning af fiskebestanden i vore vandløb, tanker, der her i landet har været gehør for i mangfoldige år. Må jeg minde om, at en af vore største naturskønlige, der på tryk har givet udtryk for det, hedens digter, Blicher, i mangfoldige tilfælde har beskrevet hedens oaser, engene og moserne, på livfuld vis.

Så tidligt som i 1877 skrev hans fynske kollega Mads Hansen i bogen „Et broderligt ord til småfolk“: